

סירונים אמריקאים צועדים בכורם בניג מצוידיים במסכות נגד שכינת הוויקונג

גנרל חורף

בארצות-הברית, שם הפכה שפעת הוויקונג למימדים של מגיפה, חיסלה למעלה מאלף איש, הונהגו סידורי ביטחון מיוחדים בצבא. בישראל, בה הסירונים השבוע אימוני-החורף של חטיבה "גולני", יכלו אפילו הקשישים שבחברי ועדת-החורף והביטחון של הכנסת, שעברו את גיל ה-70, לחזות באימוני החורף. הם התכבדו במעילים, חבשו מצנפות והלכו ללמוד פרק בענייני מלחמה. התרגיל נערך בלילה. בחשיכה מוחלטת נעו גדודי "גולני" לעבר יעד. התייחסו פלא ח"כ דוד הכהן: "איך החיילים יודעים לאן ללכת בחושך?" ואילו ח"כ עקיבא גוברין גילה בקיאות ביטחונית גדולה יותר בסכמו את שראו עיניו: "הקרב הזה זה כלל לא קונץ גדול. על היעד לא היה אויב."

ועדת-החורף והביטחון בתארוך החורף בהרי יהודה

גם שני ספרים חשובים בהיסטוריה הישראלית: התנ"ך והפרוטוקולים של ז'וקי ציון. ● דו"קרב מילולי נערך השבוע בין חברי-הכנסת הרב מנחם פרוש, לבין ה"ספר דן (בדרך) עזריה. היה זה בתיכונת מאחורי הכתרת. דן עומר הוזמן לספר על כתבי-העת שלו ושל "שמעון צבר", היוצא בלונדון, חדשות אימפריאליזם של ישראל. לאחר הראיון ירד דן מן הבמה ואליה עלה הרב פרוש, שרואיין בקשר לשאלה מהו יהודי? "אני מסופק על דן עומר", פתח פרוש. "אתה יכול לרדת ולבדוק", צעק עזריה. פרוש: "אני מתבייש שאני אהיה 'ה' דן', כשיש יהודים כמו דן עומר". "כ"ל" גם אני כלפיך", השיב עומר בצעקה. "אוי ואבוי לי אם אתה היית כעריך אותי", הח"ז פרוש. "ואני רוצה להביע את מחאתי, על שאתם לא מתנגדים לשמוע אנשים כמו דן עומר", סיים הרב את הדו"ש. ● בדיחת השבוע שיכת, ללא ספק, למזכירת גח"ל בכנסת דא"ה סברדלוב. סברדלוב טענה בחוקה, כי "האמבאדור הצרפתי לא בוטל לחלוטין", והוסיפה שנמסר לה ממקורות יודעי דבר, כי הנשים הצרפתיות מוכנות להמשיך "ללכת" לגברים הישראלים. בדיחה נוספת שהתגלגלה השבוע במיסדרונות הכנסת: מה תהיה הנקמה של מדינת-ישראל בעיראקים שהתגלגלה על אוריהודה. ● מי שהיה מלכת-היופי של ישראל, רינה יצחקוב, הגיעה לביקור בישראל. הסיבה: אחותה של רינה, אילנה יצחקוב, עימדה לפתוח בפסג' דינגוף סלון שייקרא בשם ליידי 101. אין מקום לחשש. הכוונה אינה ליחידת קומנדו 101, אלא לסלון של פיארת נוכריות. ● הזמר דוב סבאטו, המרבה להופיע בישראל, עומד להוציא באסליה תקליט של פיזמונים, שיכלול גם שירים ישראלים. מפיקי התקליט הציעו לו את הכותרת "האומלל", לחיזוק הצעתם. אמרו: "סבאטו הוא כושי, ישראלי, יליד ירושלים. הדובר עברית ואידיש. הוא נשוי לישראלית מבית יוש לו בת בלוגינית. אז הוא לא אומלל!"

חישמעו את השיר מה הוא עושה לה. בעצם, הוסיף, "לא קשה לנחש מה הוא עושה לה 20 דקות לפני הצות...". ● בפני נתן של רא"מ אדר, בחוכנית לעקר רת-הבית בקול ישראל, הסבירה ראומה ל"מאיונות, מה הבדל בין גיהוק לשיהוק. "זו פעולה בה ניפלט האחר מהמעיים דרך הפה החוצה", אמרה. הפסיקה אותה רבקה מוכאלי: "תגדני פשוט להרביץ גרפס, ודי". ● באותה תוכנית הבהירה ראומה למאיונות שחשבו שיש להן שדיים זקופות, כי טעו. "יש לומר שדיים זקופים", טענה.

ממוצע במצרים

על הבדיחה האחרונה המהלכת במצרים, סיפר השבוע האלוף (מיל) "היושפט הרכבי, בהוצאתו בפני סטודנטים בירוש" לים: "עיתונאי זה בא לביקור במצרים. שם הוא פגש אישיות בכירה. מה המצב? שאל העיתונאי. 'ממוצע', השיב האיש. איך ממוצע? תמה העיתונאי. הסביר המימצאי: 'זה ממוצע, כלומר יותר טוב מהשנה ש' עברה ויותר גרוע מהשנה הבאה.' ● ועוד הוסיף האלוף הרכבי באותה הרצאה: "יש

דופי, ובישראל יש להם שם כליכך רע?" השיב מארחו: "למי, לדעתך, הירשו לצאת לישראל?" ● העיתונאי עמלם קינן עומד לפרסם בהוצאת לון אפשטיין, ספר ביטול חדש ובו מיבחר מתכונים. חלק מה מתכונים נועדו להכנה מבשר חזיר. אולם ההוצאה סירבה להדפיס כינוי זה. תחת זאת נאלץ קינן להשתמש בכינוי החליף: "פרה לא-קדושה". ודבר אחר. ● התיאטרון העירוני חיפאי צועד ברוח הזמן. בהצגת תעלולי נישואין של המחבר יהודה סומה, אשר נערכה בירושלים, הכניס השחקן הרשמי במחזה, עזריאל אשורב, לטקסט שלו את השאלה: "מי הטיל את האמבאר גוז?" נושא אשר באותו יום נשא עליו ראש הממשלה נאום מדיני. בניגוד לתגובה בכ"נ, זכתה השאלה לרעמי צחוק בקרב הקהל. ● כוכב דרך השבוע בישראל, בערב זיכרון לצירותיו של המלחין מרדכי זעירא ז"ל, הפיפה לראשונה בתל-אביב זמרת שכבשה תוך דקות את הקהל בקולה הנחר ובהרבות שירתה. היתה זאת נערת קיבוץ בשם אתי קן, מאפיקים. גילה אותה מנחה הערב, עמיקם גורביץ, בשעה שביקר קרובי-משפחה באפיקים. ● בקיא בהחיות העולם היה בשבוע-שעבר קריין קול ישראל, מנשה רן, שהכריז בתוכנית נעימה וזמר ששודרה בגל הקל: "ועתה

דביזה

למוסקבה

את מסעו של מנכ"ל משרד-החוץ, גרעין רפאל, לרומניה, אשר נערך לפני כחודש, כיסה כתב מעריב "הישר" (שוקה) כהנא. באחד הימים ביקר יוהשע במועדון-קצינים של הצבא הרומני, ושם, להפתעתו, סיפר לו אחד הקצינים את ההלצה הבאה: "לאחר הפלישה הרוסית לצ'כוסלובקיה, כשהצבא הרומני התכונן לקראת מלשה דימה לאר צו, פנה ראש הממשלה הרומנית, ניקולאי צ'אושקו, לשר-הביטחון הישראלי, משה דיין, בבקשה שישלח יחידת-צבא לעזרה. כעבור ימים אחדים הגיע גידו. טיל פן מייד צ'אושקו לדין ואמר בכעס: 'מדוע שלחת רק גידו, זה יספיק? שלח דביזה, או לפחות חטיבה' השיב לו דין: 'מה אתה חושב, שאני רוצה לכבוש את מוסקבה?'" מסעו זה של כהנא לרומניה, הזכיר לו את נסיעתו הקודמת לארץ זו, ב-1956. באותה נסיעה הבחין כי כל הרומנים שפגש הם אנשים נעימים, טובי-לב וישרים. שאל כהנא את אחד מארחיו הרומנים: "איך זה שכל הרומנים שפגשתי כאן הם ללא

פסוקי השבוע

● ראשיה-הממשלה לוי אשכול: "אמיתי כבר בעבר, ואני חוזר ואומר, שלא נמכור את הנצחון בעד נזיר ערבים — גם לא בעד שלום. אם הכוונה לשלום שמחזיר את הסטטוס-קו-האנטי, את הגבולות של ה-4 ביוני — זה לא בא בחשבון."

● המזכיר הכללי של מפלגת העבודה, פינחס ספיר: "אני מבולבל מדיונותיו של משה דיין. קשה להתחבר עם דיין. לפעמים אין עם להסתכל."

● ח"כ מ"ם, מאיר יערי: "אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו את הלכסוס הזה, של הפרדת הדת מהמדינה. בימים אלה."

● ח"כ מפלגת העבודה, שרהמית אדוני: "אני מודע זעת שבחורי ישיבה אומרים לי, הנאציזם היתה גזענות מסוג שלילי והיהדות היא גזענות מסוג חיובי."